

Zamość, dnia 22 grudnia 2020 r.

Sygn. akt II Ka 537/20



W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Zamościu II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący - Sędzia SO Joanna Krzysiak

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Kowalczyk

przy udziale prokuratora Agnieszki Konstantynowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2020 roku

sprawy

oskarżonego z art. 62 ust.1 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim

z dnia 10 września 2020 r.

sygn. akt II K 314/20

- I. uchyła zaskarżony wyrok i ustalając, że czyn popełniony przez
polegał na tym, iż w dniu 9 grudnia 2018 roku w
Machnowie Nowym, woj. lubelskiego posiadał wbrew przepisom
ustawy środek odurzający w postaci ziela konopi innych niż włókniste
o łącznej masie, 2,71 grama netto i czyn ten stanowi wypadek
mniejszej wagi opisany w art.62 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o
przeciwdziałaniu narkomanii, na podstawie art. 62a cyt. ustawy
postępowanie przeciwko o ten czyn umarza;

II. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/1406/18/N pod poz. 1 i 2;

III. kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

/-/ Na oryginale właściwy podpis.



Za zgodność świadczy
starszy sekretarz

A. Górecka

UZASADNIENIE

Formularz UK 2

Sygnatura akt

II Ka 537/20

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:

1

CZĘŚĆ WSTĘPNA

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim z dnia 10 września 2020 roku w sprawie II K 314/20

Podmiot wnoszący apelację

☐ oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

☐ oskarżyciel posiłkowy

☐ oskarżyciel prywatny

☒ obrońca

☐ oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

☐ inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia

☒ na korzyść

☐ na niekorzyść

☒ w całości

☐ w części

☐ co do winy

☐ co do kary

☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

☐

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu

☐

art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie

odpowiada prawu				
☐	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
☒	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
☐	art. 439 k.p.k.			
☐	brak zarzutów			
Wnioski				
☒	uchylenie	☐	zmiana	
USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
Ustalenie faktów				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
Ocena dowodów				
Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		

**Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów
(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające
znaczenia dla ustalenia faktów)**

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

**STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH
ZARZUTÓW I WNIOSEK**

Lp.	Zarzut
3.1.	zarzut błędu w ustaleniach faktycznych ☒ zasadny ☐ częściowo zasadny ☐ niezasadny Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny - z treści art. 62 a ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wynika, że jeżeli przedmiotem czynu, o którym mowa w art. 62 ust. 1 lub 3 są środki odurzające lub substancje psychotropowe w ilości nieznaczej, przeznaczonej na własny użytek sprawcy, postępowanie można umorzyć (...), jeżeli orzeczenie wobec sprawy kary byłoby niecelowe ze względu na okoliczności popełnienia czynu, a także stopień jego społecznej szkodliwości; - należy zgodzić się z obrońcą, który kwestionuje prawidłowość ustaleń Sądu I instancji w zakresie oceny stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu oraz celowości wymierzenia mu kary; - Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że oskarżony w dniu 9 grudnia 2018 roku posiadał przy sobie słoiczek szklany, worek z zapięciem strunowym, w którym znajdował się susz roślinny oraz 4 fiki w paczce po papierosach, natomiast w pomieszczeniach zajmowanych przez oskarżonego ujawniono kruszarkę, wagę elektroniczną i łodygi suszu oraz 9 sztuk fitek szklanych; łącznie posiadał 2,71 grama netto ziela konopi innych niż włókniste; - z treści opinii z zakresu badań chemicznych wynika, że susz roślinny o wadze 1,20 g zabezpieczony w trakcie przeszukania osoby odpowiada 1-4 typowej porcji ziela konopi innego niż włókniste używanej w celu odurzenia, natomiast zabezpieczone fragmenty łodyg nie stanowią typowego środka odurzającego, w związku z czym nie można w ich przypadku określić tzw. porcji handlowych; - jak wynika z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, ustalając, że popełniony przez oskarżonego czyn stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 62 ust. 3 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, Sąd Rejonowy miał na uwadze ilość środka odurzającego, rodzaj narkotyku oraz okoliczności podmiotowe czynu; jednocześnie jednak Sąd ten wskazał, że stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonemu jest znaczny z uwagi na rodzaj naruszonego dobra prawnego oraz działanie w zamiarze bezpośrednim; - w ocenie Sądu Okręgowego trafnie Sąd I instancji ustalił, że czy popełniony przez oskarżonego stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 62 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, błędnie natomiast uznał, że stopień społecznej szkodliwości oraz okoliczności popełnienia przez oskarżonego tego czynu wskazują na celowość wymierzenia mu kary; - jak wynika z poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych, zabezpieczone u oskarżonego środki odurzające należały do niego i były przeznaczone na jego własny użytek,

- w tym miejscu przypomnieć należy, że ilość substancji będąca przedmiotem czynu zabronionego określone w art. 62 ust. 1 lub 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, aby mogła być uznana za niewielką, nie powinna przekraczać kilku gramów. Sposób rozumienia nieznacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych jako przesłanki instytucji uregulowanej w art. 62a musi jednak uwzględniać nie tylko kryterium ilościowe odwołujące się do wagi tych substancji, ale również kryterium jakościowe. Przy interpretacji wyrażenia „nieznacznej ilości” jako przesłanki instytucji określonej w art. 62a nie należy ograniczać się tylko do wagi środków odurzających i substancji psychotropowych, gdyż należy również uwzględnić stężenie zabezpieczonej substancji pozwalające ocenić, ile można z niej zrobić jednorazowych dawek tej substancji. W celu ustalenia znaczenia pojęcia nieznacznej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych należy uwzględnić również - oprócz wymienionych kryteriów ilościowego i jakościowego - kryterium proporcji ilości zabezpieczonych substancji do potrzeb sprawcy (zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 23.02.2017r., II AKa 247/16, W. Zontek, Komentarz do art. 62(a), art. 62(b) ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, t. 14, Lex 2019);

- z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że co do osoby nie jest celowe orzeczenie kary za przypisany mu czyn, co uzasadnia zastosowanie dyspozycji art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii;

-za umorzeniem postępowania przemawia brak wyraźnego zagrożenia dla dóbr prawnie chronionych innych osób, fakt, że stopień społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu jest wprawdzie wyższy niż znikomy, ale nie przybrał natężenia, które wykluczałoby przyjęcie, że wymierzenie sprawcy kary uznać można za niecelowe - charakter posiadanego narkotyku, jego szkodliwość i nieznaczna ilość, posiadanie w okolicznościach niestwarzających zagrożenia dla dóbr prawnych osób trzecich przemawiają za niecelowością karania oskarżonego

o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania na podstawie art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

- ☒ zasadny
☐ częściowo zasadny
☐ niezasadny

z podanych wyżej względów za zasadny należało uznać wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania karnego wobec przypisany mu
czyn na podstawie art. 62a cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

4.1.

Zwieźle o powodach uwzględnienia okoliczności

ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	<i>Przedmiot utrzymania w mocy</i>	
	<i>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</i>	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	<i>Przedmiot i zakres zmiany</i>	
	<i>Zwięźle o powodach zmiany</i>	
Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
5.3.1.1.1.		☐ art. 439 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylenia</i>	
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	☐ art. 437 § 2 k.p.k.
	<i>Zwięźle o powodach uchylenia</i>	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	☒ art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
Powody uchylenia zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania zostały wskazane w pkt 3.1 uzasadnienia	
5.3.1.4.1.	☐ art. 454 § 1 k.p.k.
	Zwiąże o powodach uchylenia
Zapłaty prawa i wskazania co do dalszego postępowania	
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
II.	Orzeczenie o przypadku środka odurzającego uzasadnia przepis art. 70 ust. 2 cyt. ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii
KOSZTY PROCESU	
<i>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</i>	<i>Przytoczyć okoliczności</i>
III.	Rozstrzygnięcie o kosztach procesu uzasadnia treść art. 632 pkt 2 kpk.
PODPIS	
/-/ Na oryginale właściwy podpis.	

Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość rozstrzygnięcia sądu i instancji	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
☒ na korzyść ☐ na niekorzyść	☒ w całości	
	☐ w części	☐ co do winy
		☐ co do kary
		☐ co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
☐	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
☐	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
☐	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
☒	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
☐	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
☐	art. 439 k.p.k.	
☐	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
☒ uchylenie	☐ zmiana	



Za zgodność świadczy
starszy sekretarz

A. Gajewski

